

Materials dielèctrics.

Volum ple de molècules polaritzades o distribució volúmica de moments dipolars.

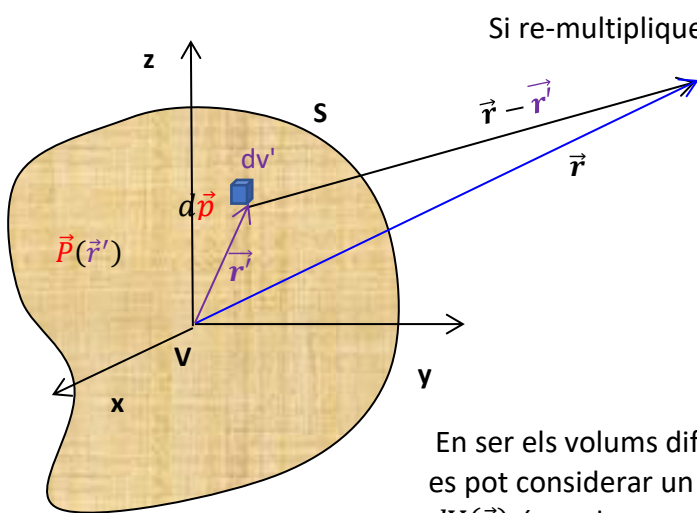
Sigui una distribució de molècules polaritzades dins d'un volum V . Cada molècula té un moment dipolar individual molt petit de \vec{p}_0 . Si ara agafem un volum diferencial dv al voltant d'un punt \vec{r}' dins de la distribució, i ens dediquem a sumar tots els petits moments dipolars $\vec{p}_{0,m}$ de totes les molècules que hi ha dins, llavors obtenim el diferencial de moment dipolar total $d\vec{p}$ dins del volum dv

$$d\vec{p} = \sum_m \vec{p}_{0,m}$$

i això ho dividim pel valor del volum diferencial dv , obtenim el *vector densitat de moment dipolar* $\vec{P}(\vec{r}')$:

$$\vec{P}(\vec{r}') \equiv \frac{d\vec{p}}{dv'} \quad (1)$$

També s'anomena *vector polarització elèctrica* o simplement *polarització*.

Si re-multipliquem $\vec{P}(\vec{r}')$ pel diferencial de volum dv obtenim el diferencial de moment dipolar total $d\vec{p}$ dins del volum dv :

$$d\vec{p} = \vec{P}(\vec{r}') dv'$$

Tractarem cadascun d'aquests $d\vec{p}$ com a dipols individuals, i com ja sabem el potencial lluny del dipol es calcula aproximadament com:

$$dV(\vec{r}) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{d\vec{p} \cdot (\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\vec{P}(\vec{r}') \cdot (\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} dv' \quad (1)$$

En ser els volums diferencials dv' molt petits, quasi qualsevol punt de l'espai \vec{r} es pot considerar un punt llunyà al dipol $d\vec{p}$ i per tant l'anterior expressió (1) de $dV(\vec{r})$ és molt exacta. L'agafarem com a exacta a efectes pràctics.

Així doncs el potencial produït per tota la distribució volúmica de \vec{P} és:

$$\begin{aligned} V(\vec{r}) &= \int_V dV(\vec{r}) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{\vec{P}(\vec{r}') \cdot (\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} dv' = \left| \text{Usant: } \vec{\nabla}' \left(\frac{1}{|\vec{r} - \vec{r}'|} \right) = \frac{(\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} \right| = \\ &= \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \vec{P}(\vec{r}') \cdot \vec{\nabla}' \left(\frac{1}{|\vec{r} - \vec{r}'|} \right) dv' = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \left(\vec{\nabla}' \cdot \frac{\vec{P}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} - \frac{\vec{\nabla}' \cdot \vec{P}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} \right) dv' = \\ &= \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \vec{\nabla}' \cdot \frac{\vec{P}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dv' + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{-\vec{\nabla}' \cdot \vec{P}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dv' = \left| \text{Usant el teorema de la divergència, transformem la 1a integral com a integral al llarg de la superfície externa S} \right| = \\ &= \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \oint_S \frac{\vec{P}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} \cdot d\vec{S}' + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{-\vec{\nabla}' \cdot \vec{P}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dv' = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \oint_S \frac{\vec{P}(\vec{r}') \cdot \hat{n}_e}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dS' + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{-\vec{\nabla}' \cdot \vec{P}(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dv' \end{aligned}$$

Essent \hat{n}_e el vector normal a cada punt de la superfície externa S apuntant cap enfora ('e' d'extern). Llavors fem les següents definicions de càrregues de polarització:

$$= \left| \begin{array}{l} \text{Definim:} \quad \vec{P} \cdot \hat{n}_e \equiv \sigma_p \quad (2) \\ \text{com a densitat superficial de càrrega de polarització a la superfície } S \\ \\ \text{Definim:} \quad -\vec{\nabla}' \cdot \vec{P}(\vec{r}') \equiv \rho_p(\vec{r}') \quad (3) \\ \text{com a densitat volúmica de càrrega de polarització al volum } V \end{array} \right|$$

L'expressió del potencial creat per aquestes distribucions de càrrega de polarització serà:

$$V(\vec{r}) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \oint_S \frac{\sigma_p'(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} \cdot dS' + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{\rho_p(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dv' \quad (4)$$

Per a obtenir el camp només cal prendre menys el gradient del potencial. Recordem:

$$\vec{\nabla} \left(\frac{1}{|\vec{r} - \vec{r}'|} \right) = - \frac{(\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3}$$

llavors

$$\vec{E}(\vec{r}) = -\vec{\nabla}(V(\vec{r})) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \oint_S \frac{\sigma_p'(\vec{r}')(\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} \cdot d\vec{S}' + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{\rho_p(\vec{r}')(\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} dv' \quad (4')$$

És a dir el volum dielèctric ple de moments dipolars o petits dipols per tot arreu en el seu conjunt equival a:

una distribució de càrrega volúmica de polarització ρ_p + una distribució de càrrega superficial de polarització σ_p .

A aquest camp i potencial cal afegir-l'hi els efectes de les densitats de superfícials i volúmiques reals de càrregues normals (no de polarització) també dites càrregues lliures: ρ_{ll} i σ_{ll} .

Així escrivint el teorema de Gauss diferencial per a aquest cas:

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{E} = \frac{\rho_{ll} + \rho_p}{\epsilon_0} = \frac{\rho_{ll} - \vec{\nabla} \cdot \vec{P}}{\epsilon_0}$$

\Rightarrow

$$\vec{\nabla} \cdot (\epsilon_0 \vec{E} + \vec{P}) = \rho_{ll}$$

definint:

$$\vec{D} \equiv \epsilon_0 \vec{E} + \vec{P} \quad (5)$$

Com el camp vectorial anomenat *camp de desplaçament elèctric*,

llavors el teorema de Gauss en presència de materials dielèctrics, en termes d'aquest vector nou s'escriu només usant les càrregues lliures i sense la permitivitat:

$$\boxed{\vec{\nabla} \cdot \vec{D} = \rho_{ll}} \quad (6)$$

Recordem (5):

$$\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} + \vec{P}$$

A partir d'això ja veiem que, **D** té les mateixes dimensions que **P**, és a dir

$$[D] = [P] = [\epsilon_0][E] = \frac{C^2}{Nm^2} \frac{N}{C} = \frac{C}{m^2}$$

que també són les unitats de σ . És a dir:

$$[D] = [P] = [\sigma] = \frac{C}{m^2}$$

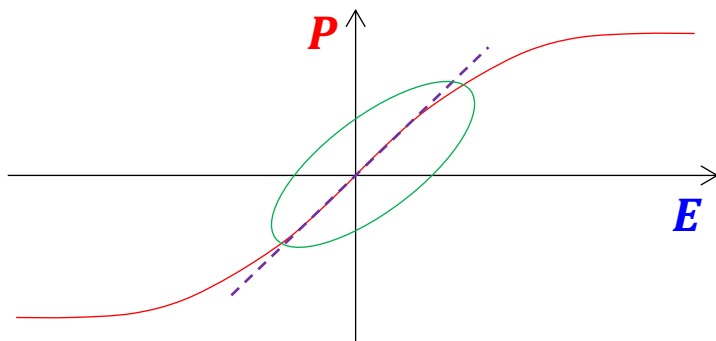
Resposta polaritzadora del material

Com hem vist, tenim tres camps: \vec{E} , \vec{P} i \vec{D}

I una relació (5) $\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} + \vec{P}$ entre ells, cal una segona relació que permeti posar-ho tot en funció d'un sol camp si ens convé.

Aquesta segona relació la dona el comportament o resposta sota polarització del material, és a dir, sota quina funció es genera polarització \vec{P} en funció del camp \vec{E} total

En *materials isotròpics* (ho són la majoria) els dipols s'orienten en mitjana, en la mateixa direcció del camp, per tant la conseqüència, \vec{P} , té la mateixa direcció i sentit que la causa, \vec{E} , que la produeix. Com a més causa hi haurà més conseqüència, per tant, podem deduir que la funció de \vec{P} vs. \vec{E} és creixent, i canvia de signe si \vec{E} també canvia de signe, i que per \vec{E} nul també tindrem també \vec{P} nul. En resum, la funció serà quelcom així:

Ara bé, amb camps elèctrics suficientment baixos (la majoria dels que s'usen a la pràctica) no ens movem de la part central de la corba anterior i podem dir **P** i **E** són aproximadament proporcionals

$$\vec{P} = \chi \cdot \epsilon_0 \cdot \vec{E} \quad (7)$$

On χ és un factor adimensional que s'anomena *susceptibilitat dielèctrica* del que depèn del material

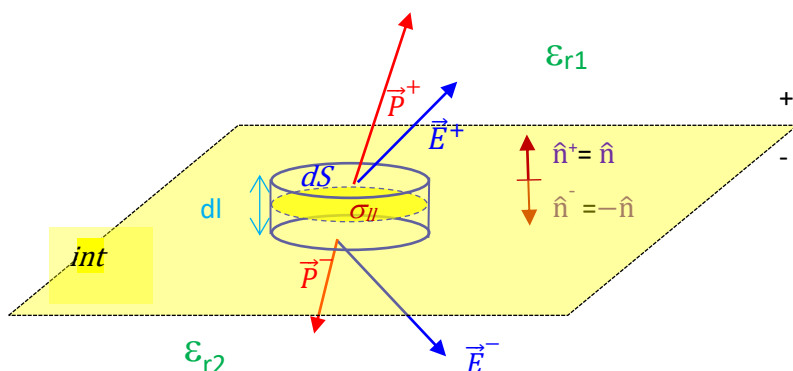
A partir de (5): $\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} + \vec{P}$ i substituint-hi (7):

$$\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} + \chi \cdot \epsilon_0 \cdot \vec{E} = \epsilon_0 (1 + \chi) \vec{E} = \begin{cases} \text{definint: } \epsilon_r \equiv 1 + \chi > 1 \\ \text{com la } \textit{permitivitat relativa} \\ \text{(adimensional) del material} \end{cases} = \epsilon_0 \epsilon_r \vec{E}$$

$$= \begin{cases} \text{definint: } \epsilon \equiv \epsilon_0 \epsilon_r \\ \text{com la } \textit{permitivitat absoluta} \\ \text{(dimensions de } \epsilon_0 \text{) del material} \end{cases} = \epsilon \vec{E} \quad \text{i podem reescriure el teorema de Gauss com:}$$

$$\boxed{\vec{\nabla} \cdot (\epsilon \vec{E}) = \rho_{ll}} \quad (8)$$

Equacions a les interfícies entre dues zones de dos materials diferents

Considerem una interfície (int) entre dos medis materials diferents amb permittivitats relatives diferents ϵ_{r1} (dalt) i ϵ_{r2} (baix).

Posem un cilindre de Gauss travessat perpendicularment a la superfície (com es veu a la figura) amb la base superior (+) i la base inferior (-) molt a prop de la

superfície, la + per dalt i la - per baix. La distància entre ambdues bases és un dl diferencial.

Calculem el flux a través d'aquest cilindre. Negligim el flux a través de la superfície lateral per ser dl molt petit

El flux serà per tant el de les dues bases dS^+ i dS^-

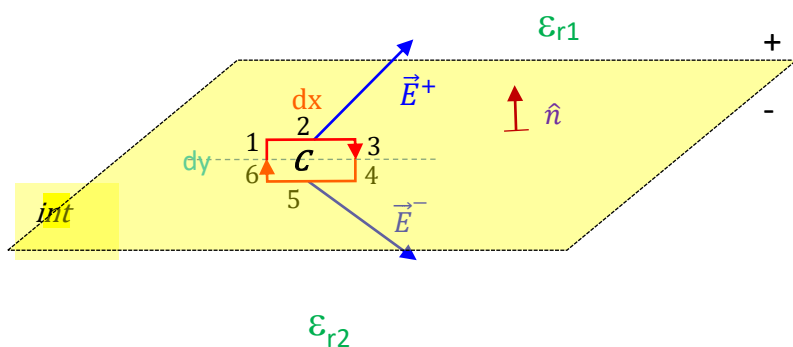
$$d\phi = \vec{E}^+ \cdot \hat{n} dS - \vec{E}^- \cdot \hat{n} dS = (\hat{n} \cdot \vec{E}^+ - \hat{n} \cdot \vec{E}^-) dS = |\text{aplicant Gauss}| =$$

$$= \frac{\sigma_{ll} + (\sigma_P^+ + \sigma_P^-)}{\epsilon_0} dS = \frac{\sigma_{ll}}{\epsilon_0} dS + \frac{\hat{n}^+ \cdot \vec{P}^- + \hat{n}^- \cdot \vec{P}^+}{\epsilon_0} dS = \frac{\sigma_{ll}}{\epsilon_0} dS + \frac{\hat{n} \cdot \vec{P}^- - \hat{n} \cdot \vec{P}^+}{\epsilon_0} dS \Rightarrow$$

$$\hat{n} \cdot (\epsilon_0 \vec{E}^+ + \vec{P}^+) - \hat{n} \cdot (\epsilon_0 \vec{E}^- + \vec{P}^-) = \sigma_{ll} \Rightarrow \hat{n} \cdot (\vec{D}^+ - \vec{D}^-) = \sigma_{ll}$$

És a dir hi ha una discontinuïtat de la component normal a la interfície de \vec{D} , si hi ha càrregues lliures a la interfície.

Que passa però amb la **component tangencial del camp**? És a dir, la component paral·lela a la interfície. Com veurem és contínua. Per a demostrar-ho usarem el teorema de conservativitat del camp \vec{E}

Considerem una línia tancada C en forma de rectangle situada perpendicularment a la superfície. Aquest rectangle té unes dimensions diferencials: dy perpendicular a la interfície i dx paral·lel o tangencial a la interfície. Té una meitat per sobre (trams 1, 2 i 3) i l'altra per sota la interfície (trams 4, 5 i 6). El camp present just a sobre la interfície l'anomenem \vec{E}^+ , i el just per sota \vec{E}^-

Per a aplicar la conservativitat del camp, igulem a zero la integral de línia al llarg del rectangle C , la qual descomponem en els sis trams del qual està formada (figura). Com que la línia tancada és de mida molt petita

(diferencial), és fàcil adonar-se que el camp serà \vec{E}^+ el mateix en els tres trams de sobre (1, 2 i 3), i el mateix \vec{E}^- en els tres trams de sota (4, 5 i 6). Així, la integral de línia la podríem descriure com:

$$0 = \oint_C \vec{E} \cdot d\vec{l} = \vec{E}^+ \cdot (d\vec{l}_1 + d\vec{l}_2 + d\vec{l}_3) + \vec{E}^- \cdot (d\vec{l}_4 + d\vec{l}_5 + d\vec{l}_6)$$

Com que $d\vec{l}_1 = -d\vec{l}_3$ i $d\vec{l}_4 = -d\vec{l}_6$ resulta que 4 termes s'anul·len entre si i només en queden dos:

$$0 = \oint_C \vec{E} \cdot d\vec{l} = \vec{E}^+ \cdot d\vec{l}_2 + \vec{E}^- \cdot d\vec{l}_5$$

I tenint en compte que també $d\vec{l}_2 = -d\vec{l}_5 \equiv d\vec{x}$, llavors:

$$0 = (\vec{E}^+ - \vec{E}^-) \cdot d\vec{x}$$

Dit d'una altra manera, la component tangencial de \vec{E} (paral·lela a $d\vec{x}$ o a la interfície) és contínua.

Una altra manera d'expressar-ho és per mitjà del vector normal \hat{n}

$$\hat{n} \times (\vec{E}^+ - \vec{E}^-) = 0$$

Resum final de les equacions de l'electrostàtica amb dielèctrics inclosos, si convé

En el volum (o bulk):

$$1.a) \quad \vec{\nabla} \cdot \vec{D} = \rho_{II} \quad : \quad \text{Teorema de Gauss en termes de } \vec{D} \text{ i } \rho_{II}$$

$$2.a) \quad \vec{\nabla} \times \vec{E} = 0 \quad : \quad \text{Conservativitat del camp } \vec{E}$$

A les interfícies:

$$1.b) \quad \hat{n} \cdot (\vec{D}^+ - \vec{D}^-) = \sigma_u \quad : \quad \text{Discontinuitat de la component normal de } \vec{D} \text{ igual a la } \sigma_u$$

$$2.b) \quad \hat{n} \times (\vec{E}^+ - \vec{E}^-) = 0 \quad : \quad \text{Continuïtat de la component tangencial de } \vec{E}.$$

A més tenim les relacions constitutives entre els tres camps, que valen en qualsevol punt i depenen de les propietats particulars del material on estiguem:

$$\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} + \vec{P} \quad ; \quad \vec{P} = \chi \cdot \epsilon_0 \cdot \vec{E} \Rightarrow \vec{D} = \epsilon_r \epsilon_0 \vec{E} \quad \text{amb } \epsilon_r = 1 + \chi$$

Tot usant aquestes equacions ens estalviem d'haver de tenir en compte les càrregues de polarització:

$$\vec{P} \cdot \hat{n}_e \equiv \sigma_P$$

$$-\vec{\nabla} \cdot \vec{P} \equiv \rho_P$$